

Profesor MUDr. Luboš Petruželka, CSc. – životní jubileum

Konopásek B.

*„Jak dlouho žiji, to nezávisí na mně.
Ale jestli skutečně žiji, to na mně závisí.“*

Seneca

Mám před sebou životopis prof. Petruželky a jsou toho dvě normostránky. V roce 1976 Luboš Petruželka přísahal na berlu ve staroslavném Karolinu a stal se lékařem všeobecného lékařství na pražské Karlově univerzitě. Ihned po promoci nastoupil na Onkologickou kliniku 1. LF UK a VFN v Praze, které byly 3 roky, a zůstal jí věrný dodnes. Tehdy jsem již pracoval na klinice a od té doby se známe. Spolu jsme fiškurovali na I. interní klinice u prof. Heřmanského, kterého jsme si nesmírně vážili. V období nepřítomnosti některého z nás jsme se zastupovali a přebírali všechny povinnosti. Celý týden jsem se staral o jednu „Petruželkovu“ pacientku, aby mi položila v pátek otázku, která byla tak trochu překvapením. „Pane Konopásek, vrátil se již prof. Petruželka z Ameriky?“ Byla 70. léta, dr. Petruželka byl sekundárním lékařem a týden trávil dovolenou v Hrusicích. Slova paní Wágnerové však správně věštila.

MUDr. L. Petruželka atestoval z radioterapie I. stupně v roce 1980, v roce 1984 z radioterapie II. stupně, v roce 1988 z klinické onkologie, v roce 1994 obdržel certifikát ESMO (European Society for Medical Oncology), v roce 1997 mu byla udělena vědecká hodnost kandidáta lékařských věd, v roce 1998 pak obhájil habilitaci a stal se docentem onkologie na 1. LF a nakonec byl roku 2008 jmenován profesorem pro obor onkologie Univerzity Karlovy.

Jeho profesní uplatnění bylo též přímočaré. Od sekundárního lékaře onkologické kliniky přes odborného asistenta, zástupce přednosta až k současnému vedoucímu místu na onkolo-

gické klinice. Nesmíme opomenout ani jeho působení v pregraduální výchově studentů medicíny na 1. LF UK a účast na postgraduální výchově na Institutu pro doškolení lékařů a farmaceutů, posléze Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, kde se stal vedoucím katedry. Jeho bohatá publikační a přednášková činnost, dokončené vědecké granty, řada oponentur, posudků, členství v redakčních radách, odborných společnostech jak u nás, tak v zahraničí – to vše vypovídá o jeho vysoké odbornosti. Je uznáván i v zahraničí, kde je jeho jméno spojováno s onkologií u nás. Byl prvním, který přednášel na prestižním fóru ASCO ve Spojených státech.

Do dnešního dne je nejdéle úřadujícím přednostou onkologické kliniky (od roku 1999). Čeho docílil? Především správně navázal na své předchůdce, podílel se na vytvoření stabilního pracovního kolektivu. Dnes je zcela samozřejmý a nezpochybnitelný týmový charakter práce, ale to i směrem mimo naše pracoviště. Proto rozvíjející se spolupráce s chirurgií v ÚVN

Střešovicích, IKEM v Krči, radioterapií v Pardubicích, radioterapií Na Bulovce a dalšími, kde zastává různá významná postavení. Zasloužil se o renesanci radioterapie na naší klinice (špičková brachyradioterapie a instalace moderního tomotom přístroje).

Mimo pracovní týden je těžko k zastžení. Nikomu nesdělujete, jaké má plány, kam a s kým odjíždíte, nezvedá mobil. Je zkrátka někde jinde a dle jeho slov se nestalo, aby nebyl někde jinde. Možná, že byste ho zastihli na tenisovém kurtu, fotbalovém hřišti, v zimě na zasněženém svahu, v létě na golfovém hřišti. Nikdy jsem neslyšel, že by nám oznamoval, že spěchá, protože jde na koncert nebo do divadla. Ale podle náhodných svědků či jeho vyjádření tam jistě byl.

Na klinice jsme toho hodně zažili. Čeho si však velmi cením, že se u nás tradičně odmítala teze, že onkologie je smutným a depresivním oborem. Určitý nadhled, rozumný optimismus a jistá dávka humoru se staly nezbytnou součástí naší práce. Nedávno jsem se pro-

bíral starými fotografiemi a našel jednu, kterou příkládám. Bylo to někdy v 80. letech minulého století, kdy jsme točili film o současné radioterapii s cílem využít dokument v pregraduální výuce. Měli jsme skutečného režiséra, skutečného kameramana, ale ostatní jsme byli již my. Film nebyl nikdy oceněn, patrně proto, že nespatřil světlo světa. Zbyla pouze jedna fotografie, která zachycuje současného přednostu a autora článku.

Na závěr jedna vzpomínka, která vypovídá o specifickém humoru prof. Petruželky.

Někdy v počátcích založení kliniky začínal pracovní den jako obvykle ranním setkáním. Každý měl již takřikajíc vysezenou svou židli. Co však nebylo obvyklé, že jsem já i prof. Petruželka přišli onoho dne dříve. Luboš mi navrhnul netradičně porušit nepsaný zasedací pořádek a sednout si jinde. Prý co to udělá? A to

byste museli vidět! Ten zmatek, chaos, štěbetání, z kterého jsme měli potěšení jen my.

Jsem přesvědčen, že slova římského filozofa prof. Petruželka plně naplňuje, a my mu do dalších let přejeme vše nejlepší.

*doc. MUDr. Bohuslav Konopásek, CSc.
Onkologická klinika
1. LF UK a VFN v Praze*

Informace z České onkologické společnosti

Zápisy ze schůzí výboru České onkologické společnosti konaných 18. 4. 2017 v MOÚ v Brně a 16. 5. 2017 ve FN Motol v Praze naleznete na **www.linkos.cz**.